

OOIT STAP IK IN EEN RUIMTESCHIP

OOIT STAP IK IN EEN RUIMTESCHIP

ELLE WERNERS

COLOFON

Titel: OOIT STAP IK IN EEN RUIMTESCHIP

Poëzie van Elle Werners

Uitgeverij: Bookmundo

Februari 2025

NUR: 306

© P.A.E.L.G. Brenninkmeijer-Werners

UITGEVLOERD 1

UITGEVLOERD	3
Dit is een wrede plaats.....	8
Een lappenpop, wat legoblokjes in het gras.....	11
Uitgevloerd, toen werd het langzaam weer mooi	13
Straks wordt het langzaam weer te mooi	15
Stokoud, de dagen zijn hier lang... ..	17
Ik lachte met de kinderen in het bad	19
Ochtendlicht, opstopping, sneeuwalarm	21
Dubbeldood, jammerlijk op mijn voorruit gevlogen	23
Amper nadat mijn lijf ineenkromp, vroeg men: WAT NU?	25
Een rauwe stem, in de echo klinkt verdriet.....	27
Op een dag probeerde ik de dans te ontspringen.....	29
Goeiedag, ik ben niet van beton, want dat is niet te harden	31
Koude tuin, de eerste dag van maart, nog zonder geuren.....	33
Conversatie, ontsproten aan andermans brein	35
Pijnlijk lichten haar ogen op met een vreemde tinteling	37
Wow, soms klinkt het als vreemdgaan.....	39
Waanzinnig traag bevrijdde ik mij van mezelf	41
De avond: vervloeiend verleden	43
Voelsprietten van een bloedmooi beest, de vleugels gaan vaneen	45